

Publicerad 2007-04-28 08:23 av lou_lou

Hon rusar genom livet som så många andra

<center>

Litet barn springer mot världens rand
men hon faller genom
ett löv
och skrubbar sig på knäna

Hon reser sig upp
och rättar till
öronen
sen kan hon fortsätta att
springa mot horisonten

Samma barn springer
som äldre
mot månljuset
men hon snubblar
framför hans fötter
och kysser honom snabbt

Han avfärdar hennes läppar
och simmar till en annan
hennes hjärta
mals
till hjärtemjöl
hon samlar upp det och
fortsätter på månstigen

En vuxen kvinna springer
genom livet
bredvid henne springer
ett barn, pojken

Pojken växer upp och
blir yngre än sin
syster
som växt upp på
uppmaning

En mycket gammal kvinna
lunkar sakta
från dagen
hon faller än en gång
genom
ett löv
och skrubbar sig på knäna

hon slätar ut rynkorna
men väljer att sitta kvar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lou_lou med Poeter.se id #15357 innehar upphovsrätten